

Cele i zasady łowiectwa

Łowiectwo w Polsce znajduje się niewątpliwie w trudnej sytuacji. Wśród wielu krytycznych głosów nie rzadko trudno o racjonalną ocenę, popartą mocnymi argumentami, aniżeli powódkami emocjonalnymi [1]. W rozumieniu Ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie: „(...) jako element ochrony środowiska przyrodniczego, (...) oznacza ochronę zwierząt łownych (zwierzyny) i gospodarowanie ich zasobami w zgodzie z zasadami ekologii oraz zasadami racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej” [9].

Poszukując definicji łowiectwa przeczytamy, że jest to „całościowy kształt zagadnień dotyczących zwierzyny, jej hodowli i ochrony, zagospodarowania łowisk, polowania (lub odłowów), broni i amunicji myśliwskiej, „strzelectwa, wszelkich potrzeb i przyborów myśliwskich, psa myśliwskiego itp.” [3]. Krzemień [4] ponadto dzieli je na łowiectwo kniejowe (polowanie w lesie na grubego zwierza), małe (łowy na drobną zwierzynę) oraz ptasze (staropolskie określenie łowienia ptaków w sieci, sidła itp.).

W Polsce dziedzinom wiedzy lub czynnościom obejmującym całościowy kształt zagadnień związanych z polowaniem nadano miano łowiectwa lub myślistwa, ze szczególnym uwzględnieniem faktu, że myślistwo oznacza czynności związane z pozyskaniem zwierzyny i polowaniem, a łowiectwo to zarządzanie terenami łowieckimi i zwierzostanami [5].

Łowiectwo zatem to całościowy kształt spraw związanych z prawem łowieckim, gospodarką zwierzyną, bronią myśliwską, kynologią, sokolnictwem, etyką, historią oraz tradycją i kulturą [8]

Cele łowiectwa

Dzisiejsze łowiectwo to nie tylko sztuka polowania, podparta bogatą tradycją i historią [2]. To również jeden z elementów ochrony przyrody, do celów którego zgodnie z Ustawą z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Art. 3) zalicza się:

- ochronę, zachowanie różnorodności i gospodarowanie populacjami zwierząt łownych;
- ochronę i kształtowanie środowiska przyrodniczego na rzecz poprawy warunków bytowania zwierzyny;

- uzyskiwanie możliwie wysokiej kondycji osobniczej i jakości trofeów oraz właściwej liczebności populacji poszczególnych gatunków zwierzyny przy zachowaniu równowagi środowiska przyrodniczego;
- spełnianie potrzeb społecznych w zakresie uprawiania myślistwa, kultywowania tradycji oraz krzewienia etyki i kultury łowieckiej [9].

Choć polowanie, obok zbieractwa, było jednym z najstarszych zajęć człowieka i na zwierzęta polowano od zawsze to jak podaje Rancew – Sikora [6] dużą aktywność łowiecką myśliwych, tylko częściowo wypełnia udział w polowaniach. Autorka podkreśla równocześnie, że myśliwi poświęcają na tego typu aktywność nie tylko dużo czasu, ale i również spore nakłady finansowe. Łowiectwo bowiem nie polega na bezmyślnym i nadmiernym pozyskiwaniu zwierząt, wbrew opinii wielu ludzi [8]. To przede wszystkim ochrona i gospodarowanie populacjami oraz chociażby kształtowanie środowiska bytowania zwierzyny.

Ponad to zgodnie z art. 11. tej że ustawy jest „...prowadzone zgodnie z podstawowymi kierunkami użytkowania terenów rolnych, leśnych i rybackich, w warunkach stałego polepszania zwierzynie środowiska jej bytowania...”. Równocześnie gospodarowanie populacjami zwierzyny wymaga w szczególności: „ tworzenia stałych i okresowych osłon dla zwierzyny (lasy, zadrzewienia, zakrzewienia, remizy, osłony miejsc lęgowych), wzbogacania naturalnej bazy żerowej dla zwierzyny w lasach, zachowania istniejących naturalnych zbiorników wodnych, rekonstrukcji i tworzenia nowych, racjonalnego stosowania środków chemicznych w rolnictwie i leśnictwie, stosowania terminów i technik agrotechnicznych nie zagrażających bytowaniu zwierzyny na danym terenie, utrzymywania korytarzy (ciągów) ekologicznych dla zwierzyny, utrzymywania struktury wiekowej i płciowej oraz liczebności populacji zwierzyny właściwych dla zapewnienia równowagi ekosystemów oraz realizacji głównych celów gospodarczych w rolnictwie, leśnictwie i rybactwie oraz ochrony zwierzyny przed zagrożeniem ruchu pojazdów samochodowych na drogach krajowych i wojewódzkich” [6].

Zgodnie ze Statutem Polskiego Związku Łowieckiego [7], do obowiązków członków należy m. in. branie czynnego udziału w zwalczaniu kłusownictwa oraz szkodnictwa łowieckiego, przestrzeganie obowiązujących zasad prawidłowej gospodarki łowieckiej z uwzględnieniem zasad selekcji populacyjnej i osobniczej zwierząt łownych.

Podsumowanie

Łowiectwo zatem to bardzo szeroka dziedzina łącząca w sobie wiele elementów życia społecznego. To nieodłączny kontakt z naturą, możliwość poznania oraz obserwowania naturalnych zachowań zwierząt. To możliwość przebywania na łonie natury, gdzie czas przestaje mieć znaczenie i gdzie można odpocząć od zgiełku i pośpiechu życia codziennego.

Literatura:

- 1) Borkowski J., 2012. Polski system łowiectwa na tle rozwiązań europejskich [w] Problemy współczesnego łowiectwa w Polsce. Wyd. Oficyna wydawnicza G&P Gościański & Prętnicki. 43 - 63.
- 2) Gwiazdowicz D., 2012. Łowiectwo a ochrona przyrody [w] Problemy współczesnego łowiectwa w Polsce. Wyd. Oficyna wydawnicza G&P Gościański & Prętnicki. 89 - 114..
- 3) Hoppe S., 1966. Słownik języka łowieckiego. Wyd. Państwowe Wydawnictwo Naukowe. Warszawa.
- 4) Krzemień M. P., 1986. 1000 słów o łowiectwie. Wyd. Ministerstwa Obrony Narodowej. Warszawa.
- 5) Okarma H., Tomek A., 2008. Łowiectwo. Wyd. H20.
- 6) Rancew - Sikora D., 2009. Sens polowania. Wyd. Naukowe SCHOLAR. Warszawa.
- 7) Statut. Polski Związek Łowiecki. 2005. Wyd. Łowiec Polski. Warszawa.
- 8) Szczepocki J., 2011. Poradnik myśliwski. Ptactwo łowne. Wyd. BELLONA.
- 9) Ustawa z dn. Ustawa z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie.